

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 102769 23 Kž 2

Novi Travnik, 12.03.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, te Darmina Avdić i Vesne Vujica, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sadine Terzić, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.Š., zbog krivičnih djela Krađe iz člana 286. stav 1. i Napada na službenu osobu u vršenju poslova sigurnosti iz člana 359. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi optuženog, izjavljenoj po braniocu Mesudu Duvnjak, advokatu iz Bugojna, protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102769 21 K od 28.11.2022. godine, a primjenom člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici vijeća održanoj dana 12.03.2024. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba optuženog M.Š. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102769 21 K od 28.11.2022. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 102769 21 K od 28.11.2022. godine, a primjenom člana 410. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, utvrđeno je da je optuženi M.Š. u stanju neuračunljivosti počinio protivpravna djela koja po svojim obilježjima odgovaraju krivičnim djelima Krađe iz člana 286. stav 1. i Napada na službenu osobu u vršenju poslova sigurnosti iz člana 359. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, te istovremeno odlučeno da se optuženi, primjenom člana 200. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, oslobađa obaveze naknade troškova krivičnog postupka, te da isti padaju na teret budžetskih sredstva.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavio optuženi M.Š., po svom braniocu Mesudu Duvnjak, advokatu iz Bugojna, a zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnopravnim sankcijama i troškovima krivičnog postupka s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe ili da se ista presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje sa jasnim uputama za dalje postupanje.

Kantonalno tužilaštvo Travnik je podnijelo odgovor na žalbu suprotne strane u kojem se ista žalba ocjenjuje kao neosnovana i predlaže da se odbije kao takva.

Obzirom da je branilac u žalbi tražio da on i optuženi budu obaviješteni o sjednici vijeća to je ista održana dana 12.03.2024.godine na koju je pristupio optuženi ostajući kod svih žalbenih prigovora i prijedloga, dok na sjednicu vijeća nisu pristupili uredno obaviješteni branilac i kantonalni tužitelj u čijem odsustvu je, sukladno odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, održana sjednica vijeća, pri čemu treba napomenuti da je branilac svoj izostanak opravdao podneskom od 26.02.2024. godine uz koji je priložio ranije zaprimljeni poziv na Općinski sud u Mostaru u predmetu broj 58 0 Ps 271487 23 Ps, ali se branilac izjasnio kako nije nužno odlaganje sjednice vijeća, te da se ista može održati i u njegovom odsustvu.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog došlo do povrede krivičnog zakona u smislu člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

U žalbi branioca se tvrdi da je prvostepeni sud počinio brojne bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pa se u nastavku žalbe prvo ukazuje na povredu prava optuženog na odbranu iz člana 312. stav 1. tačka d) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, a što se ogleda u tome da nisu pravilno niti zakonito cijenjeni dokazi koji idu u prilog odbrane, za razliku od favorizovanja i prihvatanja dokaza optužbe. U takvom postupanju prvostepenog suda žalba vidi i povredu odredbe člana 15. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, kojom je propisana jednakost stranaka i branitelja u postupku.

Konkretno, žalbom se tvrdi da navedene povrede čini tužilaštvo još u postupku istrage kada je bilo poznato iz niza ranijih predmeta da je optuženi neuračunljiva osoba, a zatim i prvostepeni sud, jer protivno odredbi člana 410. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH tužilaštvo podiže optužnicu protiv optuženog iako isti kao neuračunljiva osoba nije mogao optužen nego se prema njemu morao voditi zaseban postupak, a ne redovan postupak. Time je prema žalbi učinjena povreda prava optuženog na pravično suđenje, posebno imajući vidu da se radi o osobi koja nije sposobna učestvovati u postupku, te takvo nezakonito postupanje nastavlja i sud i donosi se osuđujuća presuda, a istovremeno optuženom izriče i mjeru liječenja u ustanovi. Žalbom se tvrdi da je sud, nakon što se vještačenjem utvrdilo da se radi o neuračunljivoj osobi, bio dužan osloboditi optuženog, a tužilaštvo je moglo i moralo provesti zaseban postupak odnosno poslati prijedlog sudu da sud utvrdi da je osumnjičeni učinio krivično djelo u stanju neuračunljivosti. Na kraju ovog dijela žalbe se prigovara da je počinjena i bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, jer od početka postupka nisu zakonito primjenjivana pravila istog zakona, a što je prema žalbi bilo od utjecaja za donošenje zakonite presude.

Prednji žalbeni prigovori nisu osnovani. Naime, netačno se žalbom prigovara da je pobijana presuda rezultat redovnog krivičnog postupka, odnosno glavnog pretresa, u kojem je donijeta osuđujuća presuda, jer je iz izreke iste presude vidljivo da optuženi tom presudom nije oglašen krivim za izvršenje predmetnih krivičnih djela, a koja odluka se donosi u osuđujućoj presudi, nego je prvostepeni sud upravo donio onakvu odluku za kakvu se žalbom tvrdi da se trebala donijeti, a to je da je optuženi radnje, koje mu se optužnicama Kantonalnog tužilaštva Travnik stavljaju na teret, počinio u

stanju neuračunljivosti, što dalje znači da optuženi, ne samo da nije osuđen odnosno oglašen krivim za te radnje, nego nije ni kažnjen za iste. Nadalje, prvostepeni sud nije povrijedio ni odredbu člana 410. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, jer je odredbom iz stava 3, na koju se pozvao nižestepeni sud, propisana mogućnost da sud nakon provedene glavne rasprave, ako utvrdi da je opruženi počinio protivpravno djelo u stanju neuračunljivosti, donese presudu kojom će se utvrditi upravo to, dakle da je optuženi učinio protivpravno djelo u stanju neuračunljivosti i posebnim rješenjem odrediti privremeni prisilni smještaj u zdravstvenoj ustanovi u trajanju od 6 mjeseci. Kako je prvostepeni sud postupio upravo na tako zakonom propisan način to se onda ne može raditi o bitnoj povredi odredbe člana 410. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, kako se to neosnovano žalbom prigovara. Time se istovremeno želi kazati da pomenuti zakon propisuje procesnu situaciju u kojoj se presuda o tome da je optuženi počinio protivpravno djelo u stanju neuračunljivosti, može donijeti i nakon provedene glavne rasprave kojoj je prethodilo podizanje i potvrđivanje optužnice, a ne samo i po optužnici koja u sebi već sadrži prijedlog za donošenje takve presude, kako je to propisano odredbom člana 410. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Obzirom da je u svakom slučaju utvrđeno da je opruženi počinio protivpravno djelo u stanju neuračunljivosti, to se onda žalba branioca dodatno pokazuje kao neosnovana, jer donošenjem takve odluke, kakva se traži i žalbom, nije došlo do povrede prava na odbranu optuženog ili njegovog prava na pravično suđenje.

Kada je u pitanju bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, u žalbi se ne precizira koju je to konkretno odredbu istog zakona prvostepeni sud nepravilno primijenio ili je uopće nije primijenio prilikom donošenja prvostepene presude i zašto je to bilo ili moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje odluke o krivnji optuženog, pa se takvi prigovori prije svega pokazuju kao paušalni, a time i kao neosnovani.

Isti zaključak ovaj sud izvodi i kada su u pitanju žalbeni osnovi pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, žalbeni osnovi koji se odnose na odluku o krivičnopravnim sankcijama i troškovima krivičnog postupka se ocjenjuju kao bezpredmetni iz jednostavnog razloga što prvostepena presuda i ne sadrži odluku o krivičnopravnim sankcijama, dok je odluka o troškovima postupka donijeta na najbolji mogući način po optuženog time što je isti u cijelosti oslobođen obaveze naknade tih troškova.

Zbog svega naprijed navedenog, a primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Sadina Terzić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić